

Σχετικά με το τίποτα του Woody Allen από τις Εκδόσεις Ψυχογιός

Από το να παραμείνω ζωντανός στις καρδιές και στο μυαλό του κοινού, προτιμώ να παραμείνω ζωντανός στο διαμέρισμά μου.

Με ποια λέξη θα συνοψίζα τη ζωή μου; Τυχερός. Πολλά ανόητα λάθη αποφεύχθηκαν από την τύχη. Η μεγαλύτερη στεναχώριά μου; Μόνο το ότι μου δόθηκαν εκατομμύρια για να κάνω ταινίες, απόλυτος καλλιτεχνικός έλεγχος και ποτέ δεν έκανα ένα σπουδαίο φιλμ.

Ο Γούντι Άλλεν είναι ένας από τους διασημότερους και ένας από τους πλέον δημιουργικούς καλλιτέχνες που γεννήθηκε το 1935 στο Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης. Χαρακτηριστικό της καλλιτεχνικής του φύσης η αφηγηματική δεινότητα την οποία υπηρέτησε με ποικίλους τρόπους και απόλυτη επιτυχία. Σκηνοθέτης, σεναριογράφος, συγγραφέας, μουσικός. Πολυτάλαντος και πολυσχιδής με αστείρευτη έμπνευση αφηγήθηκε ανθρώπινες ιστορίες με βαθιά ευαισθησία, χιούμορ και πρωτοτυπία δημιουργώντας κινηματογραφικές ταινίες στις οποίες πολλές φορές πρωταγωνιστούσε γράφοντας και σκηνοθετώντας.

Οι θεατές που αγάπησαν τις ταινίες του θα λατρέψουν την αυτοβιογραφία του στην οποία με ευφυή κινηματογραφικό τρόπο μετατρέπει τη ζωή του σε συναρπαστικό μυθιστόρημα. Η σαγηνευτική αφήγηση του εισάγει τον αναγνώστη στην ιδιαίτερη αισθητική του καθώς τον μπει στη λοξή ματιά με την οποία προσεγγίζει τα ανθρώπινα και τη ζωή. Σ' ένα κόσμο στον οποίο όλα είναι πιθανά ενδεχόμενα, το απροσδόκητο πανταχού παρόν και η ανατροπή συνηθέστατη εξέλιξη ο Γούντι Άλλεν σκηνοθετεί την προσωπική του ζωή φωτίζοντας το μεγάλο πλάνο των επιδράσεων, των καταβολών, των παιδικών βιωμάτων καθώς και όλων των σημαντικών εμπειριών που υφαίνονται με το αποτύπωμα τους αυτό που ονομάζουμε προσωπικότητα.

Η εναλλαγή των σκηνών, η αμεσότητα, η προφορικότητα καθώς και η αφοπλιστική ειλικρίνεια κάνουν το κείμενο οικείο και ευχάριστο.

Παρακολουθούμε την εξέλιξη του καλλιτέχνη από τα παιδικά του χρόνια, με το δικό του βλέμμα, ενός ενήλικου πλέον που μπορεί να ερμηνεύσει και να αποκωδικοποιήσει στάσεις, συμπεριφορές, κίνητρα. Οι ανάγκες, τα συναισθήματα και οι σχέσεις διαρκώς μεταβαλλόμενοι παράγοντες στη ζωή του ισχυροποιούν την ισχύ της αρχής της *αβεβαιότητας* των πάντων που διέπει το έργο του. Το μοναδικό του συμπέρασμα είναι *ότι ως άνθρωποι είμαστε απλώς προγραμματισμένοι να αντιστεκόμαστε στον θάνατο*. Με ακαταμάχητη ειλικρίνεια αποκαλύπτει τις σκέψεις του, τις επιδόσεις του καθώς και όλα τα κίνητρα των πράξεων του εξιστορώντας γεγονότα και σκηνές της καθημερινότητας που εκτός από απολαυστικό ανάγνωσμα μεταβάλλουν το κείμενό του σε μια ψυχαναλυτική μελέτη και αφορά οποιοδήποτε άνθρωπο. Χωρίς να αυτοκρίνεται ή να αυτολογοκρίνεται, με ρέοντα λόγο εκτυλίσσει τη μαγεία της ζωής. Από τα παιδικά του χρόνια στα οποία διπιστώνει τις ελλείψεις αλλά και τις προτιμήσεις του εντοπίζει παράλληλα τις ελλείψεις του συστήματος –*Στο σχολείο, ποτέ δεν ήξεραν να σε μιλήσουν στο διάβασμα ώστε να μάθεις να το απολαμβάνεις*– με αποτέλεσμα να κινητοποιεί την ευφυΐα και το ταλέντο του προκειμένου να ανακαλύψει τη χαρά της δημιουργικότητας με παιγνιώδη διάθεση την οποία διατηρεί ες αεί.

Η Τέχνη είναι ο χώρος που θα τον κερδίσει μετά από μία διαδρομή αναζήτησης μέσω της ψυχανάλυσης της ανάγνωσης αλλά και της προσπάθειας βιοπορισμού με ποικίλους τρόπους. Αγαπά τη μουσική και ειδικότερα τη τζαζ, ονειρεύεται να γίνει ταχυδακτυλουργός και σεφ αλλά αφοσιώνεται στον κινηματογράφο στον οποίο μεγαλουργεί. Οι ταινίες *Ζητείται εγκέφαλος για*

ληστεία, Μανχάταν, Η Χάνα και οι αδελφές της, καθώς και τα Μεσάνυχτα στο Παρίσι και Μια βροχερή μέρα στη Νέα Υόρκη θεωρούνται πλέον κλασικές και αποτελούν ιδιαίτερη σχολή στην τέχνη του κινηματογράφου. Ο αναγνώστης παρακολουθεί αναλυτικά τα πλάνα δημιουργίας των ταινιών, όλες τις λεπτομέρειες των δυσκολιών, των σχέσεων μεταξύ των πρωταγωνιστών καθώς και την αγωνιώδη προσπάθεια του σκηνοθέτη να πετύχει το τέλειο αποτέλεσμα. Ένα έργο τέχνης εμπεριέχει κόπο, πόνο και κατάθεση ψυχής του δημιουργού που η αποκάλυψη τους αφήνει ενεδό το θεατή.

Ο Γούντι Άλλεν δε διστάζει να αναφερθεί διεξοδικά στην προσωπική του ζωή όπως επίσης στις δικαστικές διαμάχες οι οποίες τον είχαν φέρει στο επίκεντρο του ενδιαφέροντος επί σειρά ετών. Εκφράζει λεπτομερώς τη δική του αλήθεια και πείθει τον αναγνώστη για την αθωότητά του, έχοντας πείσει πρωτίστως για τη δύναμη της γραφής του.

Η μετάφραση του Γιώργου-Ικαρου Μπαμπασάκη επιβεβαιώνει για άλλη μία φορά τη δύναμη των λέξεων και την πραγματοποίηση του θαύματος όταν αυτές είναι εργαλεία ενός απaráμιλλου χειριστή της Ελληνικής γλώσσας.